

Arrest

nr. 284 605 van 10 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 31 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat C. HAUWEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 6 oktober 2020, diende op 16 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 juli 2020 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Slovenië (Eurodac).

Op 9 november 2022 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing tot aanstelling van een voogd, mevrouw X. Op 10 mei 2022 werd de voogdij van rechtswege beëindigd.

1.2. Op 31 augustus 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 augustus 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 16/10/2020
Overdracht CGVS: 11/06/2021*

U werd op 17 juni 2022 van 09:54 uur tot 13:20 uur gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtu machtig is. Meester VERSTRAETEN Evelien trad op als vervangster van uw advocate HAUWEN Charlotte en was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtoun van etnische afkomst. U bent een moslim van de soennitische streek. U bent achttien jaar oud en geboren in het dorp Sultan Khail, gelegen in het district Tagab van de Afghaanse provincie Kapisa. U woonde daar tot net voor uw vertrek uit Afghanistan samen met uw ouders, uw twee jongere broers en uw zus. U ging niet naar school of naar de madrassa. Toen u ongeveer vijftien jaar oud was begon u als student te werken voor een gsm-reparatiewinkel. Nadat u vijf à zes maanden in deze winkel werkte, voorzag uw vader een kleine gsm-reparatiewinkel voor u in de bazaar van Loye Masjet. U had deze winkel in totaal ongeveer drie à vier maanden.

Op een dag kwam taliban-lid Q.W. bij u in de winkel langs. Het scherm van zijn gsm was gebroken en hij vroeg u om dit te herstellen. Nadat Q.W. vooreerst aan u vroeg om het scherm meteen te vervangen, kwamen jullie alsnog overeen dat u de gsm tegen de volgende dag zou herstellen en dat zijn vrienden deze dan bij u zouden komen ophalen. Gezien het om een zeer recent gsm-model ging, liet u bij voorkeur de herstelling door S.G. uitvoeren. Hij baatte een gsm-reparatiewinkel uit in Tamir bazaar. Nadat u de gsm van Q.W. de volgende dag bij S.G. had laten herstellen, zag u bij het testen van het beeldscherm van de gsm een aantal foto's en twee video's van de taliban. Q.W. en twee andere leden van de taliban kwamen die dag de gsm ophalen. Q.W. betaalde u minder dan het gevraagde bedrag voor de herstelling die u liet uitvoeren.

Twee dagen nadat Q.W. bij u in de winkel zijn gsm kwam ophalen, voerden de voormalige Afghaanse autoriteiten een aanval op de taliban uit in Gadakhail. Bij die aanval kwamen onder meer Q.W. en M.G., volgens u mogelijks een rechter van de taliban, om het leven. De twee dagen die daarop volgden, opende u zoals gewoonlijk uw winkel. Toen u echter op de tweede dag, na het sluiten van uw winkel, onderweg was naar huis werd u tegengehouden door uw dorpshef H.P. Hij waarschuwde u dat de taliban u ervan betichtte dat u de foto's en video's die op Q.W. zijn gsm stonden, aan de voormalige Afghaanse autoriteiten had gegeven en raadde u aan om uw winkel een aantal dagen te sluiten. Toen u thuiskwam en dit aan uw vader vertelde, werd er meteen besloten om u naar het huis van uw maternale oom in Bader Khail te sturen.

De taliban bezocht tijdens uw afwezigheid tweemaal uw winkel. Tijdens hun tweede bezoek in uw winkel braken ze binnen in uw winkel en kwamen u vervolgens bij uw huis zoeken. Hierbij werd uw vader geslagen en vroegen ze hem om u naar hen te brengen. Uw moeder kwam u in navolging hiervan bij uw maternale oom opzoeken. Uit vrees dat u vermoord zou worden door de taliban werd er besloten dat u zo snel mogelijk het land moest ontvluchten. Uw maternale oom regelde deze vlucht. U werd de volgende ochtend door een chauffeur naar Kabul gebracht. Vervolgens stak u via Nimruz de grens over naar Iran. Hierna reisde u door Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk, om vervolgens op 16 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen.

U verklaarde zich tijdens uw aanmelding bij de Dienst Vreemdelingenzaken minderjarig, echter op 10 mei 2022 werd de voogdij van rechtswege beëindigd wegens het bereiken van de meerderjarigheid.

Na uw vertrek bezocht de taliban nog verschillende keren uw huis, waarna uw ouders en uw broers en zus genooddaakt waren om ook Afghanistan te ontvluchten. Ze verbleven eerst voor een langere periode in Nimruz en vluchtten daarna naar Iran.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u omwille van bovenstaande redenen om het leven te worden gebracht door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: een foto van uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), een foto van een kopie van de taskara van uw vader, een foto van een kopie van de taskara van uw moeder, een kopie van een foto van uzelf in uw gsm-reparatiewinkel en een foto van het huurcontract van uw winkel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Vooreerst legde u geen enkel origineel en overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 9 juni 2021, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar enig stuk ter staving van uw identiteit legde u echter enkel een foto van uw taskara en foto's van de taskara van uw vader en moeder voor. Gezien het slechts foto's betreft en deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk, laat u op deze wijze na uw eigen identiteit en deze van uw ouders op betrouwbare wijze te staven. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid desalniettemin een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Hoe dan ook verklaarde u dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u gedood zou worden door de taliban, gezien u ervan beticht wordt foto's en video's van de taliban te hebben doorgespeeld aan de voormalige Afghaanse autoriteiten en hierdoor verantwoordelijk wordt geacht voor een aanval van de voormalige Afghaanse autoriteiten op de taliban, met de dood van verschillende talibanleden tot gevolg. Om onderstaande redenen bent u er evenwel niet in geslaagd om dit aannemelijk te maken.

Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw problemen met de taliban incoherenties en onwaarschijnlijkheden bevatten die de interne logica van uw relaas dermate aantasten dat aan uw asielaanvraag geen geloof meer van worden gehecht. U wist vooreerst het CGVS alles behalve te overtuigen van uw werk als gsm-hersteller in Afghanistan. Zo gaf u tijdens uw persoonlijk onderhoud zelf aan dat het voor een gsm-hersteller van groot belang is om het model van gsm te weten (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 17 juni 2022, p. 13). Doch kon u niet op een duidelijke wijze antwoorden op de vraag wat voor specifieke modellen van gsm's u precies herstelde, zoals het een gsm-hersteller betaamt (CGVS p. 13). In het kader van de gsm's die u voornamelijk herstelde wees u bovendien op het feit dat dit voornamelijk de oudere simpele modellen zijn van Nokia, Samsung en Huawei (CGVS p. 9). Een grote gsm met touchscreen, zoals deze van taliban-lid Q.W., kon u niet zelf herstellen (CGVS p. 13). Dit terzijde gelaten, verklaarde u geen foto's van uzelf of uw winkel in Afghanistan te hebben. Naar eigen zeggen was u namelijk enkel in het bezit van een simpele gsm waarmee u géén foto's kon maken (CGVS p. 19). Desondanks diende u na uw persoonlijk onderhoud een foto in die u van uzelf nam in uw winkel (zie groene map document 4). Het gaat om slechts één foto die bovendien weliswaar werd getrokken met een gsm mét camera. Op de foto liggen er bovendien tal van grote gsm's met touchscreen uitgestald. Daar waar deze foto uw verklaringen reeds lijnrecht tegenspreekt, dient er verder meer op gewezen te worden dat het er eerder op lijkt dat deze foto gewoon in de privésfeer werd genomen. Een dergelijke inscenering van uw profiel als gsm-hersteller doet reeds ontegensprekelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts diende u ter staving van de huur van uw winkel een foto van een huurcontract in na uw persoonlijk onderhoud (zie groene map document 5). Dit is zeer opmerkelijk.

Zo wist u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan te geven dat u voor de huur van uw winkel geen vergunning nodig had of iets anders en dat er hiervoor aldus geen documenten aan te pas kwamen (CGVS p. 19). Op deze wijze ondergraaft u de legitimiteit van het door u voorgelegde document ter staving van de huur van uw winkel eigenhandig reeds volledig. Aangezien het, net zoals bij de door u voorgelegde taskara's, slechts een foto betreft en deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk, legt u op deze wijze bovendien evenmin geloofwaardig bewijsmateriaal voor. Voornoemde inconsistenties en het gebrek aan transparantie doen de geloofwaardigheid van uw relaas reeds bij voorbaat naar een onomkeerbaar dieptepunt zakken, aangezien u op deze wijze uw werk als gsm-hersteller alles behalve aannemelijk maakt.

Overigens dient te worden aangestipt dat, indien u als gsm-hersteller de foto's en video's die op de gsm van Q.W. stonden zou hebben bekeken, dit op zijn minst opmerkelijk is. Zo duidde u verder meer dat u dit deed ter controle van de goede werking van het beeldscherm en de luidspreker van de gsm. Echter verklaarde u zelf dat u ter uitvoering van deze controle besloot om naar de memory card van de gsm te gaan, waar u dan vervolgens veel foto's en video's zag. U bekeek naar eigen zeggen slechts een paar van de foto's en twee video's (CGVS p. 14-15). Een dergelijke controle lijkt niet alleen zeer omslachtig, niet noodzakelijk en weinig doordacht, maar ook alles behalve een handeling die een gsm-hersteller in het kader van de deontologie van zijn beroep zou uitvoeren. Bovendien is het uiterst bizar dat de taliban überhaupt kon weten dat u uzelf toegang had verleend tot de memory card van de desbetreffende gsm. Dat u naar verschillende van deze beelden hebt gekeken, hiervoor speciaal naar de memory card van de gsm van een taliban-lid ging die elk moment zijn gsm kon komen ophalen (CGVS p. 14) en slechts een zeer vage onlogische uitleg kon geven over wat u zag op het beeldmateriaal (zie infra), vormt allerm minst een bijdrage aan de geloofwaardigheid van uw relaas, integendeel.

Voornoemde observaties met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw relaas doen weerom hun intrede eens gekeken naar uw verklaring dat taliban-lid Q.W. zijn gsm bij u zou hebben laten herstellen. U verklaarde dat uw winkel gelegen was in een grote bazaar genaamd Loye Masjet (CGVS p. 8). Bovendien verklaarde u dat in deze bazaar maar liefst drie andere winkels zoals de uwe gevestigd waren, waaronder deze van uw leermeester (CGVS p. 8), en dat u zelf weinig klanten had, aangezien uw winkel nog nieuw was. Dit laatste zal de taliban ongetwijfeld niet zijn ontgaan, gezien zij volgens u ook regelmatig de bazaar bezochten en een zeer streng 'simkaartenbeleid' hanteerden (CGVS p. 9 en 12). Desalniettemin vertrouwde Q.W. opvallend genoeg zijn gsm met klaarblijkelijk kostbare informatie aan u toe ter herstelling. Evenzeer is het opmerkelijk dat hij u zijn gsm überhaupt toevertrouwde terwijl u deze pas de volgende dag kon (laten) herstellen en dat u deze aldus in de tussentijd heel de tijd in uw bezit had. Dat er voor Q.W. de mogelijkheid bestond om naar een herstelwinkel met een meer gevestigde en bevestigde waarde te gaan, en dit diezelfde of de volgende dag, maakt het allerm minst aannemelijk dat hij zijn gsm zomaar op deze wijze zou achterlaten. Te meer deze klaarblijkelijk gevoelige informatie bevatte. Op de vraag waarom er aan u specifiek werd gevraagd om de gsm te herstellen, gaf u vooreerst het weinig verhelderend antwoord "ik weet niet waarom" (CGVS p. 12), om vervolgens te verklaren dat uw prijs goed was, aangezien u op deze manier klanten wilde lokken naar uw nog nieuwe winkel (CGVS p. 13). Met een dergelijke verklaring wist u het CGVS echter niet te overtuigen, gezien de te betalen prijs talibanlid Q.W. hoe dan ook koud leek te laten. Zo verklaarde u dat hij heel wat minder dan de gevraagde prijs betaalde en dat u hiertegen niets durfde te doen (CGVS p. 11, 13 en 15).

Met betrekking tot deze dermate schadelijke informatie die u volgens de taliban zou hebben doorgespeeld aan de voormalige Afghaanse autoriteiten, wist u evenmin overtuigende verklaringen af te leggen. Zo verklaarde u dat het om beeldmateriaal in de vorm van zowel foto's als video's ging, waar de taliban op te zien was in de rijstvelden en in de bergen en dit (al schietend) met wapens. Eens gevraagd naar wat de taliban op de foto's en in de filmpjes aan het schieten waren, duidde u dit door te stellen dat het naar een verre plaats was en dat u niet weet naar waar ze aan het schieten waren (CGVS p. 14-15). Zeer opmerkelijk is het dan ook dat dit beeldmateriaal, genomen in een dergelijke neutrale omgeving midden in de natuur, de voormalige Afghaanse autoriteiten ertoe heeft gebracht om een aanval uit te voeren in het dorp Gadakhail. Dit terzijde gelaten, is het hoe dan ook alles behalve aannemelijk dat net op basis van dit beeldmateriaal de door u omschreven aanval zou hebben plaatsgevonden. Niet alleen verklaarde u met betrekking tot de veiligheidssituatie in uw regio dat de taliban alomtegenwoordig was, zo hadden ze de controle over uw regio en liepen ze rond in het dorp en in de bazaar. Ook verklaarde u dat er veel aanvallen door de voormalige Afghaanse autoriteiten werden uitgevoerd in uw regio (CGVS p. 5). Eens gevraagd waarom u dan als verantwoordelijk zou worden beschouwd voor een van de vele aanvallen die plaatsvonden, gaf u plots een zeer vaag antwoord. Zo verklaarde u dat de aanvallen slechts eens in de 2 à 3 maanden plaatsvonden en wist u zelfs te zeggen dat ze u misschien niet op basis van de foto's viseerden, maar alsnog besloten om u te verdenken (CGVS p. 16).

Dat u zich op deze wijze plots als willekeurige zondebok profileert is geenszins aannemelijk en ondermijnt het volledige vluchtrelaas dat u uit de doeken doet. Verder meer merkt het CGVS ook op dat u verklaarde dat er bij deze aanval veel mensen om het leven kwamen, waaronder verschillende leden van de taliban, met name Q.W. en M.G. Het was volgens u meer specifiek een aanval vanuit de lucht en op de grond waarbij het hele dorp werd omsingeld (CGVS p. 16). Op basis van deze situatieschets lijkt het alles behalve om een gerichte aanval op basis van specifiek doorgegeven informatie te gaan. Met dergelijke inconsistente verklaringen haalt u dan ook eigenhandig de geloofwaardigheid van de grond waarop u uw vrees stoelt, volledig onderuit.

De beweerde oorzaak van uw problemen met de taliban dient reeds als niet aannemelijk bevonden te worden en ondermijnt ten tweede, in samenhang met onderstaande bevindingen, volledig uw asieltrelaas.

Met betrekking tot de dreigementen van de taliban en de daaropvolgende stappen die ondernomen werden verklaarde u dat het uw dorps hoofd H.P. was die u op de hoogte bracht van de beschuldiging van de taliban van spionage aan uw adres (CGVS p. 16). Op basis van zijn waarschuwing besloot uw vader u naar uw maternale oom te sturen in Bader Khail. Het CGVS merkt in het kader hiervan op dat het in eerste instantie bizar is dat u in een gebied dat onder controle is van de taliban onderdook in een huis dat slechts 15 à 20 minuten van uw eigen huis gelegen was en dit in de tweede plaats dan nog wel in het dorp waar uitgerekend taliban-lid Q.W. vandaan kwam (CGVS p. 12 en 17). Voorts verklaarde u dat de taliban de volgende dag u kwamen zoeken bij uw winkel. Verrassend genoeg lieten ze hun wraakzuchtige zoektocht die dag voor wat het was toen ze u daar niet aantroffen. De volgende dag keerden ze terug naar uw winkel. Nadat ze het slot forceerden en de inhoud van uw winkel vernielden, besloten ze om u bij u thuis te gaan zoeken. Hierbij werd uw vader op de rooster gelegd en geslagen (CGVS p. 11 en 17). Desondanks begaf uw maternale oom zich naar uw winkel om te kijken of de taliban effectief naar u opzoek was. Dat hij een dergelijk risico nam is op z'n minst bevreemdend, maar dat het nog nodig was om te gaan controleren of de taliban naar u op zoek was terwijl zij na het vernielen van uw winkel meteen uw huis bezochten en uw vader belaagden, waarna uw moeder u bij uw maternale oom kwam waarschuwen, tart alle verbeelding (CGVS p. 17-18).

U verklaarde dat na uw vertrek de taliban nog heel vaak bij u thuis langskwam, op zoek naar u. Hierna vluchtte uw familie naar Iran. Hoewel u aangaf dat ze uw vader zouden doden als hij in Afghanistan was gebleven, wist u enkel over de confrontaties met de taliban na uw vertrek, te vertellen dat ze tijdens hun bezoek énkél naar u kwamen vragen en voor de rest niets deden. Dit zouden ze hebben gedaan door op de deur te kloppen en naar u te vragen (CGVS p. 18-19). Deze aanpak contrasteert op noemenswaardige wijze met de nakende vrees voor de taliban die volgens u ook boven het hoofd van uw familie zou hebben gehangen voor hun vertrek uit Afghanistan.

Voornameerde accumulatie van inconsistenties, onwaarschijnlijkheden en gebrek aan transparantie zijn tekenend voor uw oprechtheid en maken dat uw vluchtrelaas in zijn totaliteit als ongeloofwaardig beschouwd moet worden.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, met name Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk. Dit gezegd zijnde, diende u in Slovenië wel reeds een aanvraag om internationale bescherming in. Hier wachtte u een beslissing met betrekking tot uw aanvraag echter niet af. Het feit dat u in Slovenië een beslissing niet hebt afgewacht, alsook hebt nagelaten om in een van de andere voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werden hierboven reeds uitvoerig besproken. Over het geheel van documenten moet echter worden herhaald en aangehaald dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Daarnaast moet er nogmaals gewezen worden op de slechts ondersteunende functie van deze documenten, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen.

Wat betreft de opmerkingen die uw advocaat aan het CGVS bezorgde met betrekking tot uw persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier), moet ten eerste worden aangestipt dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betreffen die pertinent zijn voor de bovenstaande beslissing. Wat betreft de stelling als zou de termijn voor het formuleren van opmerkingen te kort zijn gezien de nood om een tolk te vinden en dergelijke meer, volstaat het om vast te stellen dat de termijn die de wetgever voldoende achtte, werd gerespecteerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon,

tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is.

De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het

risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;*
- Artikel 3 van het EVRM;*
- Artikelen 48/3 tot 48/7 van de Vreemdelingenwet.*

2.1.1.1. Vervolging van de Afghaanse bevolking

Verzoeker betoogt dat de Afghaanse bevolking het subject is van een groepsvervolging vanwege de taliban.

2.1.1.2. Verwestering

Verzoeker stelt dat hij een risico loopt vanwege zijn verwestering. Verzoeker verblijft sedert 2020 in België en spreekt intussen Frans. Verzoeker betoogt dat hij hierdoor een risico loopt bij terugkeer naar Afghanistan en citeert rechtspraak van de Raad. Verder haalt verzoeker landeninformatie aan.

2.1.1.3. Vluchtrelaas

Er werd geen rekening gehouden met zijn jeugdige, ongeschoolde profiel. Hij leefde ook in een omgeving gecontroleerd door de taliban. Indien verzoekers dossier vóór augustus 2021 was onderzocht, zou hem door de Belgische autoriteiten zeker subsidiaire bescherming zijn verleend.

Aangezien hij zijn hele leven onder het Taliban-regime heeft geleefd, is het normaal dat hij niet in staat is zijn problemen te vertellen op de manier die de bestreden beslissing verwacht.

De bestreden beslissing trekt ook de identiteit van verzoeker in twijfel omdat hij enkel een foto van zijn taskara en de taskara's van zijn ouders heeft overgelegd, zonder concreet uit te leggen hoe deze foto's (in kleur en zeer leesbaar) zouden worden tegengesproken door de andere elementen van het dossier. Niets in het dossier wijst erop dat verzoeker over zijn identiteit heeft gelogen. Er wordt niet betwist dat verzoeker dezelfde leeftijd heeft als die welke op zijn taskara staat vermeld, noch dat hij uit hetzelfde district komt als die welke op zijn taskara staat vermeld. Het enkele feit dat verzoeker een kopie van zijn taskara en niet het origineel heeft overgelegd, doet uiteraard niets af aan zijn identiteit of de geloofwaardigheid van zijn relaas. Het is algemeen bekend dat van een asielzoeker die zijn land ontvlucht niet noodzakelijkerwijs kan worden verlangd dat hij de originelen van zijn identiteitsdocumenten meebrengt.

Het is ook consequent dat verzoeker niet beschikt over de originelen van de taskara van zijn ouders, die niet in België wonen.

Vanwege de problemen in Afghanistan hebben ook verzoekers ouders het land verlaten om naar Iran te gaan - een feit dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist.

Verzoekers hele familie heeft Afghanistan verlaten, waardoor hij gezien zijn jonge leeftijd en de sociaal-economische crisis aldaar nog meer gevaar loopt. Als hij terugkeert, heeft hij niemand om hem te beschermen en te helpen. Hij zal dakloos en zonder middelen zijn, en verder het doelwit zijn van vervolging door de Taliban.

Verzoeker kon uitleggen waar zijn reparatiewerkplaats was gevestigd. Hij legde uit dat hij 15 jaar oud was toen hij begon met het repareren van telefoons en dat hij alleen kleine reparaties deed omdat hij nieuw was in het vak. Hij kon uitleggen hoeveel hij met deze activiteit verdiende en welke merken telefoons hij repareerde. De protection officer heeft niet aangedrongen op de modellen van telefoons die hij repareerde, zodat de bestreden beslissing hem niet kan verwijten deze modellen van telefoons niet nauwkeuriger te vermelden. Verzoeker deed slechts kleine reparaties en was pas een paar maanden actief.

Hij legde uit waar zijn materiaal vandaan kwam en wie zijn klanten waren. Verzoeker legde uit dat hij vanaf zijn tienerjaren moest werken omdat hij het oudste kind was en zijn vader een handicap had. Verzoeker trad in detail over de reparaties.

De bestreden beslissing gaat uit van veronderstellingen die niet onderbouwd zijn. Zo is het feit dat de Taliban naar de winkel van verzoeker is gegaan voor een reparatie terwijl hij nieuw is in het gebied, niet noodzakelijkerwijs bizar. Zijn winkel was open voor iedereen.

Verzoeker controleerde de telefoon om te zien of hij werkte, inclusief de geheugenkaart. Hij opende slechts twee foto's en een video. Hij kon zien dat er veel foto's op de geheugenkaart stonden, maar hij opende ze niet.

Verzoeker heeft de aanval op de Taliban niet veroorzaakt. Hij werd echter door de Taliban als spion beschouwd, alleen omdat hij toegang had tot de telefoon van een Taliban die vervolgens door de Afghaanse autoriteiten werd gedood. De taliban is geen rationele actor in zijn beschuldigingen. Het gedrag van de Taliban wordt ook ingegeven door de wens de burgerbevolking angst aan te jagen en in toom te houden.

2.1.1.4. De subsidiaire bescherming

Verzoeker licht toe dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad (RvV 31 maart 2022, nr. 270 813). De huidige preciaire humanitaire situatie is echter wel degelijk te wijten aan de taliban, waardoor de huidige situatie wel degelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, zoals blijkt uit de landeninformatie.

Verzoeker wenst er ook op te wijzen dat zijn ouders en broers en “zussen” Afghanistan verlaten hebben, hetgeen niet wordt betwist. Zij leven momenteel in Iran in zeer moeilijke omstandigheden. Bij terugkeer zal verzoeker, gezien zijn jonge leeftijd en het feit dat hij geen financiële middelen heeft, onvermijdelijk werkloos en dakloos worden in Afghanistan. Afgezien van zijn persoonlijke problemen verklaart verzoeker dat het voor hem onmogelijk zal zijn om in Afghanistan een baan te vinden. Gevreesd wordt dat verzoeker, indien hij wordt teruggestuurd, in extreme armoede zal leven.

Voorts meent verzoeker dat hij gelet op de veiligheidssituatie in aanmerking komt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Dit volgt uit de voormelde rechtspraak van de Raad. Er is thans geen recentere informatie beschikbaar dan die waarop de Raad zich in dat arrest heeft gebaseerd.

De bestreden beslissing zou geen onderzoek hebben verricht naar de aanhoudende gevechten en veiligheidsincidenten in het dorp, district en provincie van verzoeker. Er werd evenmin een onderzoek verricht naar de persoonlijke omstandigheden van verzoeker die het risico voor hem als gevolg van het willekeurig geweld vergroten. De provincie Kapisa is een strategisch punt voor de Taliban. Het ligt ook vlak naast de provincie Panjshir waar gevechten tussen de Taliban en burgers voortduren. Volgens objectieve informatie wordt een groot aantal burgers systematisch gearresteerd en gemarteld door de Taliban in de Panjshir-vallei, die naast Kapisa ligt. Er wordt ook gevochten tussen de Taliban en NRF in Kapisa, waarbij verzoeker verwijst naar landeninformatie.

2.1.2. Inventaris van de stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- UNDP, “Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022, averting a basic needs crisis”, 2021 (Afghanistan: socio-economic outlook 2021- 2022), <https://www.undp.org/library/afghanistan-socio-economic-outlook2021-2022-averting-basic-needs-crisis>;
- WHO, “Afghanistan emergency situation report”, 23 december 2021, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Afghanistan-SitRep-_23_Dec-2021.pdf;
- Human Rights Watch, “Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis questions and answers on human costs of sanctions, banking restrictions”, 1 maart 2022, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Afghanistan_%20Economic%20Roots%20of%20the%20Humanitarian%20Crisis.pdf;
- World Food Programme, “Afghanistan ‘situation report’”, 2 maart 2022, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20External%20Sitrep_02.03.2022_REVIEWED.pdf;
- IFRC, “Revised Emergency Appeal, Afghanistan/drought”, 10 april 2021, [file:///C:/Users/user/Downloads/MDRAF007ea1%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/user/Downloads/MDRAF007ea1%20(1).pdf);
- United Nations Human Rights Council, “Situation of human rights in Afghanistan – report of the United Nations High Commissioner for Human Rights”, forty-sixth session, 4 maart 2022, A/HRC/49/24, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/EN_51.pdf;
- Human Rights Watch, “Afghanistan: Taliban Forcibly Evict Minority Shia Hazaras, former civil servants targets of collective punishment, landgrabbing”, 22 oktober 2021, <https://www.hrw.org/news/2021/10/22/afghanistan-taliban-forcibly-evictminority-shia>;
- Nansen, “Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek”, oktober 2021, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>;
- UNOCHA, “Afghanistan: Humanitarian Response Plan (2022)”, 11 januari 2022, <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022>;
- OHCHR, “Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan”, 7 maart 2022, <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/03/interactive-dialogue-highcommissioners-report-afghanistan?LangID=E&NewsID=28218>;

- World Food Programme (WFP), “*Our presence is hope’: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*”, 25 januari 2022, <https://www.wfp.org/stories/our-presence-hope-call-funds-winter-spellshunger-afghanistan-0>;
- World Food Programme (WFP), “*Afghanistan Emergency*”, https://www.wfp.org/emergencies/afghanistanemergency?_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870;
- World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, “*Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*”, 2022, <https://doi.org/10.4060/cb8376en>;
- EASO, “*COI Query Response Afghanistan, 2 september 2020*”, https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf;
- United Nations, “*Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*”, 15 maart 2022, <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarovdeputy-special-representative-secretary-general-resident>;
- EASO Country of Origin Information Report, “*Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms*”, December 2017, <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>;
- U.K. Home Office, “*Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*”, februari 2022, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf;
- ACLED, “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February*”, 17 februari 2022, <https://acleddata.com/2022/02/17/regionaloverview-south-asia-and-afghanistan-5-11-february-2022>;
- ACLED, “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan*”, 3 februari 2022, <https://acleddata.com/2022/02/03/regional-overview-southasia-and-afghanistan-22-28-january-2022>;
- OSAR, “*Afghanistan: risques au retour liés à « l’occidentalisation »*”, 26 maart 2021, https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslaenderberichte/Mittlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf;
- Asyl, “*Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees"*”, augustus 2017, <https://www.asylos.eu/strategic-research/afghanistan>
- Human Rights Watch, “*Time Running Out to Address Afghanistan’s Hunger Crisis*”, 17 maart 2022, <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-addressafghanistans-hunger-crisis>;
- UN News, “*Avoid starvation - ‘Immediate priority’ for 3.5 million Afghans*”, 3 december 2021, <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107132>;
- UN News, “*Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*”, 11 januari 2022, <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492>;
- Reuters, “*U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations*”, 4 februari 2022, <https://www.reuters.com/world/asiapacific/us-faces-snags-bid-speed-up-at-risk-afghan-evacuations-2022-02-04/>;
- Reuters, “*Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency*”, 14 december 2021, <https://www.reuters.com/world/asiapacific/afghans-face-avalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14/>;
- Jurist, “*Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*”, 13 maart 2022, <https://www.jurist.org/news/2022/03/afghanistan-dispatch-taliban-ignorereal-problems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>;
- Le Parisien, “*Afghanistan: 12,3 millions de dollars retrouvés chez d’anciens responsables*”, 15 september 2021, <https://www.leparisien.fr/international/afghanistan-123-millions-de-dollarsretrouveschez-danciens-responsables-15-09-2021-F65W4VZUQBHNPFV03ZICH7BSWU.php>;
- Le Monde, “*Afghanistan: face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »*”, 7 januari 2022, https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistandface-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aidehumanitaire_6108594_3210.html;
- La Libre, “*Les Afghans aussi méritent notre aide*”, 23 maart 2022, <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussimeritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>;
- NPR, “*Parents selling children shows desperation in Afghanistan*”, 31 december 2021, <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-selling-childrenshows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500>;

- The Conversation, “*Famine en Afghanistan: la grande hypocrisie*”, 8 februari 2022, <https://theconversation.com/famine-en-afghanistanla-grande-hypocrisie-175566>;
- Le Courrier, “*Famine afghane: la grande hypocrisie*”, 27 februari 2022, <https://lecourrier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-grandehypocrisie/>;
- Swissinfo, “*Taliban bars government employees without beards from work*”, 28 maart 2022, <https://www.swissinfo.ch/eng/taliban-bars-governmentemployees-without-beards-from-work/47469902>;
- UNCHR, “*GUIDANCE NOTE ON THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF PEOPLE FLEEING AFGHANISTAN*”, february 2022, <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>;
- Le Monde, “*Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan*”, 24 oktober 2021, <https://www.youtube.com/watch?v=ZCUr1A1cV6A>;
- EU Migration Law, “*«The Fall of Kabul: International Protection in the context of the Armed Conflict and Violence in Afghanistan»*”, 11 oktober 2021, by Dr. Christel Querton, Wallscourt Fellow in Law at the University of the West of England, RLI Research Affiliate and door tenant at Lamb Building, <https://eumigrationlawblog.eu/the-armed-conflict-in-afghanistanand-forcible-displacement>.

2.1.3. In een aanvullende nota van 9 december 2022 brengt de commissaris volgende informatie ter kennis:

“EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>”.

2.1.4. In een aanvullende nota van 16 december 2022 brengt verzoeker stukken aan over zijn integratie.

Verzoeker benadrukt nogmaals dat hij pas 16 jaar oud was toen hij meer dan twee jaar geleden in België aankwam. Hij verliet Afghanistan toen hij 15 jaar oud was. Zijn leeftijd is nooit betwist door de asielautoriteiten.

Verzoeker is vanaf zijn aankomst in België naar school gegaan en heeft op school Frans geleerd. Hij had ook een voogd. Ook is verzoeker thans actief op de arbeidsmarkt.

Verzoeker, die een belangrijk deel van zijn leven in België doorbracht, heeft zich fundamentele westerse sociale normen en waarden eigen gemaakt die zijn identiteit en morele integriteit aantasten.

De bestreden beslissing heeft hier onvoldoende onderzoek naar gevoerd en rekening mee gehouden.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad (RvV 12 oktober 2022, nr. 278 653; RvV 10 november 2022, nr. 279 967).

2.1.5. Inventaris van de stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

- 1: Arbeidsovereenkomsten van 20 mei 2022 en 23 oktober 2022;
- 2: Attest van zijn inschrijving als leerling voor het schooljaar 2021-2022 in België.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “*die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren*”.

2.3.1. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vervolging daar zijn verklaringen omtrent zijn beweerde werkzaamheden als GSM-reparateur gebrekkig zijn.

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door op algemene wijze te verwijzen naar diens profiel, het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekers jeugdige profiel en diens beperkte scholingsgraad geen verschoning kunnen bieden voor zijn gebrekkige verklaringen. De Raad stelt vast dat verzoeker, ondanks het feit dat hij zijn vlucht als niet-begeleide minderjarige vreemdeling heeft ondernomen, op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud op 17 juni 2022 wel al meerderjarig was geworden. Echter, ook van een iemand die begin 2020 Afghanistan heeft verlaten, op 15-jarige leeftijd, kunnen toch voldoende consistente en doorleefde verklaringen worden verwacht over de problemen die hem hebben gedwongen zijn land van herkomst te verlaten. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ten tijde van zijn beweerde vertrek reeds de jaren des ondersheids had bereikt. De Raad merkt verder op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing, redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven over zijn beweerde werkzaamheden alsook de problematiek die hem dwong zijn land te verlaten. De Raad ziet ook niet in hoe het leven onder een taliban-regime hem ertoe zou weerhouden om consistente verklaringen af te leggen aangaande diens eigen, persoonlijke ervaringen.

In eerste instantie merkte de bestreden beslissing het volgende op omtrent de identiteit van verzoeker:

“Vooreerst legde u geen enkel origineel en overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 9 juni 2021, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar enig stuk ter staving van uw identiteit legde u echter enkel een foto van uw taskara en foto’s van de taskara van uw vader en moeder voor. Gezien het slechts foto’s betreft en deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk, laat u op deze wijze na uw eigen identiteit en deze van uw ouders op betrouwbare wijze te staven. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid desalniettemin een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”

De bestreden beslissing kan niet worden gevolgd waar deze stelt dat verzoeker geen duidelijk zicht geeft op diens identiteit en herkomst, ten afbreuk van diens geloofwaardigheid. Hoewel de bestreden beslissing terecht opmerkt dat de bewijswaarde van de voorgelegde identiteitsdocumenten relatief is, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing verder op geen enkele manier twijfel uit aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker of diens herkomst uit Kapisa. De Raad is van mening dat de bestreden beslissing dan ook te ver gaat door diens geloofwaardigheid te koppelen aan een gebrek aan duidelijkheid op diens identiteit en herkomst, zonder *in concreto* verder motieven te ontwikkelen waaruit zou blijken dat er reden tot twijfel is aan verzoekers identiteit en herkomst.

Hoewel uit het voorliggend motief van de bestreden beslissing geen afbreuk aan geloofwaardigheid kan worden afgeleid, is de Raad wel van mening dat het volgende motief wel volstaat om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verzoeker opgeworpen vervolging.

Zo stelde de bestreden beslissing terecht dat verzoekers werk als hersteller van gsm’s niet geloofwaardig is:

“Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van uw problemen met de taliban incoherenties en onwaarschijnlijkheden bevatten die de interne logica van uw relaas dermate aantasten dat aan uw asielaas geen geloof meer van worden gehecht. U wist vooreerst het CGVS alles behalve te overtuigen van uw werk als gsm-hersteller in Afghanistan. Zo gaf u tijdens uw persoonlijk onderhoud zelf aan dat het voor een gsm-hersteller van groot belang is om het model van gsm te weten (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 17 juni 2022, p. 13). Doch kon u niet op een duidelijke wijze antwoorden op de vraag wat voor specifieke modellen van gsm’s u precies herstelde, zoals het een gsm-hersteller betaamt (CGVS p. 13). In het kader van de gsm’s die u voornamelijk herstelde wees u bovendien op het feit dat dit voornamelijk de oudere simpele modellen zijn van Nokia, Samsung en Huawei (CGVS p. 9). Een grote gsm met touchscreen, zoals deze van taliban-lid Q.W., kon u niet zelf herstellen (CGVS p. 13). Dit terzijde gelaten, verklaarde u geen foto’s van uzelf of uw winkel in Afghanistan te hebben. Naar eigen zeggen was u namelijk enkel in het bezit van een simpele gsm waarmee u géén foto’s kon maken (CGVS p. 19). Desondanks diende u na uw persoonlijk onderhoud een foto in die u van uzelf nam in uw winkel (zie groene map document 4). Het gaat om slechts één foto die bovendien weliswaar werd getrokken met een gsm mét camera. Op de foto liggen er bovendien tal van grote gsm’s met touchscreen uitgestald. Daar waar deze foto uw verklaringen reeds lijnrecht tegenspreekt, dient er verder meer op gewezen te worden dat het er eerder op lijkt dat deze foto gewoon in de privésfeer werd genomen.

Een dergelijke enscenering van uw profiel als gsm-hersteller doet reeds ontegensprekelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts diende u ter staving van de huur van uw winkel een foto van een huurcontract in na uw persoonlijk onderhoud (zie groene map document 5). Dit is zeer opmerkelijk. Zo wist u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan te geven dat u voor de huur van uw winkel geen vergunning nodig had of iets anders en dat er hiervoor aldus geen documenten aan te pas kwamen (CGVS p. 19). Op deze wijze ondergraaft u de legitimiteit van het door u voorgelegde document ter staving van de huur van uw winkel eigenhandig reeds volledig. Aangezien het, net zoals bij de door u voorgelegde taskara's, slechts een foto betreft en deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk, legt u op deze wijze bovendien evenmin geloofwaardig bewijsmateriaal voor. Voornoemde inconsistenties en het gebrek aan transparantie doen de geloofwaardigheid van uw relaas reeds bij voorbaat naar een onomkeerbaar dieptepunt zakken, aangezien u Overigens dient te worden aangestipt dat, indien u als gsm-hersteller de foto's en video's die op de gsm van Q.W. stonden zou hebben bekeken, dit op zijn minst opmerkelijk is. Zo duidde u verder meer dat u dit deed ter controle van de goede werking van het beeldscherm en de luidspreker van de gsm. Echter verklaarde u zelf dat u ter uitvoering van deze controle besloot om naar de memory card van de gsm te gaan, waar u dan vervolgens veel foto's en video's zag. U bekeek naar eigen zeggen slechts een paar van de foto's en twee video's (CGVS p. 14-15). Een dergelijke controle lijkt niet alleen zeer omslachtig, niet noodzakelijk en weinig doordacht, maar ook alles behalve een handeling die een gsm-hersteller in het kader van de deontologie van zijn beroep zou uitvoeren. Bovendien is het uiterst bizar dat de taliban überhaupt kon weten dat u uzelf toegang had verleend tot de memory card van de desbetreffende gsm. Dat u naar verschillende van deze beelden hebt gekeken, hiervoor speciaal naar de memory card van de gsm van een taliban-lid ging die elk moment zijn gsm kon komen ophalen (CGVS p. 14) en slechts een zeer vage onlogische uitleg kon geven over wat u zag op het beeldmateriaal (zie infra), vormt allerminst een bijdrage aan de geloofwaardigheid van uw relaas, integendeel."

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk voldoende detail kon geven over zijn activiteiten als hersteller van gsm's en de *protection officer* niet aandrong te vertellen welke modellen hij juist repareerde. De Raad merkt hierbij op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk blijkt dat verzoeker werd bevraagd over de modellen van gsm's, maar slechts één enkel model bij naam kon benoemen en naar de rest verwees als 'oude' en 'nieuwe' modellen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9, 13). Zulke vage verwijzingen kunnen bezwaarlijk worden aanzien als een redelijk niveau van kennis dat kan worden verwacht van een gsm-hersteller. Het gegeven dat verzoeker slechts een paar maanden actief was als hersteller kan niet worden aanvaard als verschoning voor diens gebrekkige kennis, daar uit diens verklaringen blijkt dat hij ongeveer acht à tien maanden lang actief was als hersteller, allerminst een geringe periode. Verzoeker zou immers na een periode van vijf à zes maanden te hebben gewerkt in een gsm-winkel, zelf een gsm-winkel gedurende drie à vier maanden hebben moeten ophouden van zijn vader. De Raad merkt verder op dat de informatie die verzoeker kon verschaffen over zijn vermeende activiteiten niet opweegt tegen het reserme aan vastgestelde inconsistente verklaringen die verzoeker aflegde inzake zijn werkzaamheden.

Gelet op het feit dat de tewerkstelling van verzoeker als gsm-hersteller aan de basis lag van verzoekers problemen en de reden vormt voor verzoekers vertrek uit Afghanistan, merkt de Raad op dat de overige motieven die verband houden met de elementen die voortvloeien uit een ongeloofwaardig relaas per definitie eveneens geen basis kunnen vormen voor een kwalificatie van een nood aan internationale bescherming en in wezen overtollig zijn.

Waar verzoeker stelt dat gelet op het vertrek van zijn familie uit Afghanistan hij nog een hoger risico loopt om te worden gevisieerd door de taliban, merkt de Raad op dat gezien er geen geloof kan worden gehecht aan diens beweerde vervolging door de taliban. De afwezigheid van zijn familie, die op geen enkel wijze aannemelijk wordt gemaakt, houdt bijgevolg geen verhoogd risico in. Verzoeker maakt, volstrekt ten overvloede, ook niet aannemelijk dat hij zal worden gevisieerd door de taliban vanwege de afwezigheid van zijn familie.

2.3.2. In zoverre uit het verzoekschrift kan worden gedistilleerd dat verzoeker van mening is dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt:

Artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit

van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;”.

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering betreft als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet worden gesteld dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze ‘verwesterde Afghanen’ en ‘terugkeerders’ hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn ‘verwesterd’, zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat ‘verwesterde Afghanen’ of terugkeerders niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van ‘godsdienst’ en ‘politieke overtuiging’. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond ‘godsdienstige overtuiging’ wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*”, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid ‘*to play the game*’.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en op het handhavingsbeleid ervan.

Ten eerste blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de *de-factoregering* van de taliban de vorige grondwet van de Islamitische Republiek Afghanistan heeft opgeschort. Ook werd er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De sharia laat verschillende interpretaties toe en kent verschillende stromingen. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de *de-facto*-talibanregering reeds verschillende decreten en richtlijnen heeft uitgevaardigd, net als de provinciale *de-factoregeringen*. Bij de machtsovername heeft de *de-factoregering* de rechterlijke macht ontmanteld. Het systeem van rechtspreken dat de taliban voor de machtsovername in bepaalde landelijke gebieden hebben ingevoerd, trachten ze over te brengen naar de stedelijke centra. In dit systeem zijn vonnissen grotendeels gebaseerd op mondeling bewijs (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29-31). Deze *de-factoregering* heeft opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht; een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Dit ministerie wordt heden geleid door sheikh Muhammad Khalid Hanafi, een religieuze geleerde. Hij zou zelf een minder conservatieve stroming binnen de taliban vertegenwoordigen, maar zijn *de-factoministerie* telt verschillende conservatieve geleerden die een strikte toepassing van de sharia wensen (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). Het MPVPV is gemandateerd om de interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven. Volgens UNAMA bestaat het mandaat uit "een mix van beleidsbepaling, advies, toezicht, klachtenbehandeling en handhavingsbevoegdheid over een reeks onderwerpen".

Het officiële discours is dat de richtlijnen afkomstig uit dit *de-factoministerie* slechts aanbevelingen zijn, maar ze worden in vele gebieden daadwerkelijk gehandhaafd, waarbij ook geweld wordt gebruikt. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd. Op 15 juni 2022 had UNAMA weet van ten minste 30 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41- 42). Het MPVPV bestaat uit drie directoraten, waaronder "een afzonderlijk departement binnen Kaboel". Het eerste directoraat is verantwoordelijk voor het uitvoeren van hisbah (gemeenschapsmoraal) en heeft tien agenten (muhtasibeen) in elk politiedistrict. Het geeft advies aan personen bij controleposten, alsook bij ceremonies, winkels en andere openbare plaatsen. Het tweede directoraat waarborgt de veiligheid van voormalige tegenstanders van de taliban door hen kaarten uit te reiken zodat ze hun immuniteit kunnen aantonen. Het derde directoraat behandelt de klachten met betrekking tot wangedrag van de taliban. Het ministerie is ook opgedeeld in een civiele en een militaire afdeling waarbij de militaire afdeling de gevallen van wangedrag van personeelsleden behandelt. Echter blijkt uit de landeninformatie dat dit *de-factoministerie* in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de-factoministerie* beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met "gedrags- en kledingkwesities" (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30 en EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41).

Ten tweede blijkt uit de informatie waarnaar de EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022 verwijst dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden.

De toepassing van "*amr bilmaruf*" ('deugdzaamheidsbevordering') verschilde vóór de machtsovername door de taliban van district tot district daar officiële beleidslijnen of precieze richtlijnen ontbraken. Het ontbreken van een samenhangend beleid en richtlijnen voor de hele beweging betekende dat het lot van overtreders plaatselijk werd bepaald door "*amr bil-maruf*" of rechtstreeks door plaatselijke commandanten, in samenwerking met de plaatselijke geestelijken en in overeenstemming met de plaatselijke gevoeligheden. Weliswaar waren bepaalde talibancommandanten tolerant ten aanzien van bepaalde gedragingen en activiteiten zoals het niet hebben van een baard, het luisteren naar muziek, het schoollopen van meisjes, enzovoort daar ze de bevolking voor zich trachtten te winnen (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate* van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). Echter waren er ook berichten die wezen op een tendens om geleidelijk aan een strenger beleid te voeren naarmate de taliban meer invloed kregen in een gebied (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022,

p. 25 e.v.). Heden bestaan er nog steeds lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals* p. 45-48). In de landeninformatie wordt aangegeven dat zuidelijk Afghanistan een gebied is waar de sociale normen de afgelopen 20 jaar minder zijn veranderd, in tegenstelling tot delen van oostelijk, zuidoostelijk, centraal en noordelijk Afghanistan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 42 en 46). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-factoministerie* in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het defactoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30).

Ten derde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *de-facto*-talibanautoriteiten weinig 'directe beperkingen' hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden zijn verwijderd. In juli 2022 werd opgemerkt dat in de Panjshirvallei alsook nabij de Afghaans-Iraanse grens meer checkpoints worden opgericht. Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan augustus 2022*, p. 68 en p. 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto*-talibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 32).

Ten vierde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de-facto*-talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van Pashtu-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten zijn vertrokken, wat wordt beschouwd als 'verkeerd' en 'verdacht' (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Evenwel hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. In maart 2022 hebben de taliban een 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgericht. Deze commissie is in mei 2022 van start gegaan en mag onder meer informatie verzamelen over personen die uit Afghanistan zijn vertrokken (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Volgens de terugkeercommissie zijn 150 voormalige regeringsfunctionarissen en politieke figuren teruggekeerd. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan. Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de *de-facto* talibanregering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: *Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 38 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55).

In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen.

De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtu-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23-24 in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

De Raad is zich ervan bewust dat de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat sinds de machtsovername door de taliban er verschillende uitdagingen bestaan bij het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen of informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media.

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, blijkt uit objectieve landeninformatie niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat Afghanen die terugkeren uit Europa, louter omwille van hun verblijf in Europa, het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het 'spel' kunnen spelen en zich also aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid 'to play the game').

Uit objectieve landeninformatie blijkt aldus niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Immers, niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als verwesterd. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door verzoeker te worden aangereikt.

Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon, enzovoort. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA bijtreden (EUAA *Country Guidance Afghanistan* april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij weliswaar met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit Europa betreft, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. In de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van april 2022 wordt verwezen naar de EASO COI query 'Afghan nationals perceived as 'Westernised' van 2 september 2020. Ook uit deze query, die weliswaar dateert van voor de val van de Afghaanse regering, blijkt dat niet elke Afghaan die terugkeert naar Afghanistan hetzelfde risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd. Dit is afhankelijk van de individuele elementen (p. 4).

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Een persoonlijk risico voor verzoeker om te worden beschouwd als verwesterd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van zij die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, laat niet toe anders te oordelen.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten de individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In zijn verzoekschrift en aanvullende nota betoogt verzoeker dat hij op zulke mate geïntegreerd is in de Belgische maatschappij dat hij niet kan terugkeren. Verzoeker zou Frans spreken, was ingeschreven als leerling voor het schooljaar 2021-2022 en heeft in 2022 tijdelijk gewerkt in een firma die valt onder het paritair comité 302 van het hotelbedrijf.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker begin 2020 uit Afghanistan zou zijn vertrokken en op 14 juli 2022 werd geregistreerd in Slovenië (Eurodac). Hij heeft ruim 2 jaar in België heeft verbleven, doch de Raad merkt eveneens op dat zulke periode bezwaarlijk kan worden aanzien als bijzonder lang. Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was immers reeds 16 jaar toen hij België binnenkwam. De Raad erkent verder het reeds afgelegde integratietraject van verzoeker doch kan hieruit niet afleiden dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Bovendien is het evenmin een element dat op zich doet besluiten dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan vanwege een internalisering van Westerse waarden en normen. De Raad merkt op dat verzoeker nog steeds Pashtun spreekt, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 1) en ter terechtzitting. Het gegeven dat verzoeker hier arbeid heeft verricht is ook geen element dat van zulke aard is dat het doet besluiten dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in Afghanistan. De Raad merkt hierbij op dat uit de neergelegde documenten blijkt dat verzoeker slechts enkele maanden heeft gewerkt in de horeca. De door in zijn verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie kan deze bovenstaande beoordeling evenmin ombuigen zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, *quod non*. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is evenmin dienstig bij een gebrek aan precedentwerking. De loutere vaststelling dat verzoeker een voogd had doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Wat het betoog van verzoeker over "*het schrikbewind*" van de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse personen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Onderzoek in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.4.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

2.4.2. Artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie (hierna: het HvJ) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet immers samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt:

“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*
- c) niet-overheidsactoren (...).”*

Zo verduidelijkte het HvJ in zijn rechtspraak dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) “*moet voortvloeien uit de gedragingen van derden*”, *in casu* de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj*, C-542/13, pt. 35).

Verder is het van belang te wijzen op de rechtspraak van het HvJ met betrekking tot het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst.

In het arrest “*M'Bodj*” stelde het HvJ: “*In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden*

gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj*, C-542/13, pt. 36, 40, eigen onderlijning; zie ook HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51; 57-58).

Uit het geheel van de rechtspraak van het HvJ volgt aldus de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico op onmenselijke behandeling dat specifiek, dit is individueel, van aard is. De verzoeker moet aannemelijk maken dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen niet *ipso facto* kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Verder stelt de rechtspraak van het HvJ zeer helder dat een verzoeker tevens moet aantonen dat hij opzettelijk, dit is op intentionele en gerichte wijze, zal worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

Tot slot kan subsidiaire bescherming enkel worden verleend wanneer er een actor wordt geïdentificeerd die verantwoordelijk is voor een onmenselijke behandeling waaraan een verzoeker persoonlijk het risico loopt te worden blootgesteld. Daarbij moet blijken dat dit risico wordt veroorzaakt door gedragingen die direct of indirect, maar steeds intentioneel, kunnen worden toegeschreven aan die actor.

Samenvattend kan worden besloten dat, in het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, een onmenselijke behandeling aldus moet worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (*EASO Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Naar analogie met de rechtspraak van het HvJ, meent de Raad dan ook dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van april 2022 waarin wordt gesteld dat het algemene gebrek aan gezondheidszorg, onderwijs of andere socio-economische omstandigheden (zoals moeilijkheden om in levensonderhoud te voorzien of in huisvesting) niet vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 15, b, van de Richtlijn 2011/95/EU, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor, bv. wanneer er sprake is van een intentionele weigering van adequate gezondheidszorg aan een verzoeker (p. 32 en 115).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM.

De rechtspraak van het EHRM maakt evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die worden veroorzaakt door (i) objectieve factoren, enerzijds, dan wel (ii) actoren, anderzijds.

Indien precaire leefomstandigheden eerder worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bv. een medische aandoening of droogte), dan hanteert het EHRM een hoge drempel. Het EHRM oordeelt in zulke gevallen dat enkel "*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (zie bv. EHRM 27 mei 2008 (GK), nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42-45 waar het EHRM oordeelde dat het risico niet voortvloeide uit een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, maar wel uit een natuurlijke ziekte en het gebrek aan adequate zorgen in het land van herkomst: "*the alleged future harm would emanate not from the intentional acts or omissions of public authorities or non-State bodies, but instead from a naturally occurring illness and the lack of sufficient resources to deal with it in the receiving country*").

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het HvJ, niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, daar de schade in deze omstandigheden niet voortvloeit uit een gedraging, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van een actor.

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of nalaten van actoren, dan kan een schending van artikel 3 van het EVRM enkel worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat een verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt

gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Zulke situatie werd door het EHRM tot nu toe slechts tweemaal vastgesteld, met name in de zaak “*M.S.S.*” en in de zaak “*Sufi en Elmi*” (EHRM 21 januari 2011 (GK), nr. 30696/09, *M.S.S./België en Griekenland*, § 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi/Verenigd Koninkrijk*, § 278-283). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijk karakter van deze rechtspraak.

Zo benadrukt het EHRM dat in de zaak “*M.S.S.*” volgende elementen doorslaggevend waren: (i) de status van de betrokken verzoeker als lid van een kwetsbare groep met nood aan bijzondere bescherming, *in casu* de groep van asielzoekers; (ii) de positieve verplichtingen voortvloeiend uit de EU-wetgeving, met name wat opvang in een EU-lidstaat betreft, ten aanzien van deze groep; en (iii) de onverschilligheid en nalatigheid van de EU-lidstaat om aan te voldoen deze EU-verplichtingen, waardoor de betrokken asielzoeker terechtkomt in een situatie van extreme armoede.

Dat het EHRM deze benadering uit de zaak “*M.S.S.*” vervolgens eveneens toepaste op de zaak “*Sufi en Elmi*”, bij de beoordeling van een intern vestigingsalternatief, is volgens het EHRM enkel te wijten aan de uitzonderlijke en extreme omstandigheden in de vluchtelingen- en IDP-kampen in Zuid- en Centraal-Somalië waar duidelijk en uitgebreid bewijs aantoonde dat de humanitaire crisis overwegend (‘predominantly’) was te wijten aan directe en indirecte handelingen van alle partijen in het Somalische conflict die gebruik hadden gemaakt van willekeurige oorlogsmethoden en de toegang van internationale hulporganisaties hadden geweigerd (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 90-91).

De Raad stelt vast dat Afghanistan zich, net vóór de machtsovername door de taliban, reeds bevond in een precare socio-economische situatie als gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, aanhoudende en ernstige droogteperioden, beperkte buitenlandse handel, de socio-economische gevolgen van de COVID-19-pandemie en de onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict.

Het EHRM oordeelde op 29 januari 2013 met betrekking tot de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dat de toenmalige situatie, die weliswaar zeer ernstig was wegens het aanhoudende conflict, niet vergelijkbaar was met die in Zuid- en Centraal-Somalië. Zo stipte het EHRM aan dat Afghanistan wél een functionerende centrale regering had en dat nog steeds een functionerende infrastructuur aanwezig was, anders dan in Somalië dat sinds 1991 geen functionerende centrale regering meer heeft. Verder bleek dat Afghanistan, en in het bijzonder Kaboel waarheen de verzoeker zou worden teruggestuurd, onder controle van de regering stond, in tegenstelling tot het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië, dat sinds 2008 onder controle staat van islamitische opstandelingen. Tevens benadrukt het EHRM dat er in Afghanistan een aanzienlijke aanwezigheid was van internationale hulporganisaties, in tegenstelling tot in Somalië, waar internationale hulporganisaties de toestemming werd geweigerd om in meerdere gebieden actief te zijn. Ten slotte oordeelde het EHRM dat, hoewel de moeilijkheden en tekortkomingen in de voorzieningen voor personen met een handicap in Afghanistan niet konden worden onderschat, evenmin kon worden gezegd dat die problemen het gevolg waren van een opzettelijk handelen of nalaten van de Afghaanse autoriteiten.

Het EHRM was dan ook van oordeel dat in die omstandigheden de problemen waarmee de betrokken verzoeker zou worden geconfronteerd bij terugkeer grotendeels het gevolg zouden zijn van ontoereikende sociale voorzieningen door een gebrek aan middelen. Aldus werd gekozen voor de benadering van het HvJ in de zaak “*N. tegen het Verenigd Koninkrijk*”, wat inhoudt dat van een schending van artikel 3 van het EVRM enkel sprake is “*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*” (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. tegen Verenigd Koninkrijk*).

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist. Zo blijkt uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen zijn verarmd. Het gemiddelde inkomen is met een derde gedaald, de tewerkstellingsgraad is gedaald en een groot deel van de bevolking bevindt zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt het risico om in zulke situatie terecht te komen. Het Wereldvoedselprogramma meldde op 20 mei 2022 dat ongeveer 19,7 miljoen personen – bijna de helft van de Afghaanse bevolking – extreme voedselonzeekerheid kennen.

Daarvan bevinden ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een noodsituatie en 20 000 personen in een catastrofale situatie. UNOCHA geeft aan dat 55% van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft, waarvan 9,3 miljoen personen in extreme nood zijn. Het aantal mensen dat het risico loopt op acute voedselonzekeerheid wordt verwacht te stijgen tot 22,8 miljoen, meer dan de helft van de Afghaanse bevolking.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Na een zorgvuldige lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet worden vastgesteld dat een specifieke actor overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk is voor de humanitaire omstandigheden in Afghanistan, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, waaronder een reeds bestaande precaire economische situatie, milieuomstandigheden zoals natuurrampen en een terugkerende droogte die in combinatie met het gewapend conflict en aanhoudend geweld nefast is voor de voedselzekerheid, alsook de specifieke economische gevolgen van de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid.

Voor de machtsovername door de taliban was Afghanistan reeds sterk afhankelijk van buitenlandse hulp. Hiermee werd 75% van alle overheidsuitgaven gefinancierd doch slechts weinig verwezenlijkt. Integendeel, hulpverzadiging en overbesteding droegen bij tot wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie alsook op investeringen in de privésector. Dit was één van de oorzaken waarom de privésector in Afghanistan onderontwikkeld bleef, naast het gewapend conflict.

De machtsovername door de taliban heeft geleid tot een plotse (tijdelijke) onderbreking van deze internationale kapitaalinstroom en van financiële en economische hulp alsook tot een ernstige verstoring van het goederen- en dienstenverkeer, onder meer omwille van de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran. De enige humanitaire hulp die bleef voortlopen, hoewel in beperkte mate, gebeurde grotendeels via NGO's en IGO's.

Sinds september 2021 is de Afghaanse economie, die zo afhankelijk is van buitenlandse hulp, in vrije val, wat heeft geleid tot een ineenstorting van de openbare dienstverlening en het Afghaanse bancaire systeem.

Deels omwille van reeds bestaande internationale sancties opgelegd door de Verenigde Naties en de Verenigde Staten ten aanzien van individuen die behoren tot de taliban, deels omwille van economische acties ondernomen door de internationale gemeenschap, werden de Afghaanse buitenlandse geldreserves na de machtsovername bevroren. De overdracht van middelen en hulp verschuldigd door de Wereldbank, het International Monetair fonds en andere internationale donoren werd tevens nagenoeg onmiddellijk opgeschort. Voorts beslisten regeringen en internationale financiële instellingen om niet langer rechtstreeks zaken te doen met de Afghaanse Centrale Bank.

Dit veroorzaakte een liquiditeitscrisis. Afghaanse banken beperkten vervolgens de mogelijkheid om geld over te schrijven of op te nemen. Dit verhinderde bedrijven om betalingen uit te voeren of te ontvangen, toegang te krijgen tot hun kapitaal of de salarissen van hun werknemers te betalen. Ook de uitbetaling van lonen aan ambtenaren werd hierdoor bemoeilijkt. Het zorgde tevens voor een terugval en disrupties in buitenlandse handel alsook importrestricties. Internationale organisaties of non-gouvernementele organisaties, werkzaam in ontwikkelingshulp, werden verhinderd om de salarissen van hun medewerkers te betalen. Huishoudens konden geen buitenlandse geldoverdrachten meer ontvangen of toegang krijgen tot hun spaargeld. Overheidssectoren zoals onderwijs en gezondheidszorg konden niet meer naar behoren functioneren.

In november 2021 werd het gebruik van buitenlands geld in Afghanistan verboden door de de-facto overheid en werd van de bevolking geëist om enkel Afghanis te gebruiken voor hun financiële transacties.

Wegens de moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, heeft het informele hawala-systeem voor geldovermakingen aan belang gewonnen. De beperking op het overmaken van geld naar en binnen Afghanistan is momenteel ook een van de belangrijkste belemmeringen voor internationale organisaties die in het land ontwikkelingshulp willen verlenen. Ook zij moeten steeds meer gebruik maken van het hawala-systeem. Het hawala-systeem heeft echter ook te lijden onder de financiële crisis in het land, omdat hawala-verstrekkers hun diensten niet meer kunnen aanbieden, of althans niet meer in dezelfde mate als voorheen, als gevolg van de algemene liquiditeitscrisis en de beperkingen in het banksysteem.

De ineenstorting van het bankwezen en het monetaire stelsel alsook het tekort aan cash leidde tot een devaluatie van de Afghaanse munt, een versnelde inflatie door hoge prijzen voor levensmiddelen, het verlies van bijna vijfhonderdduizend banen en een algemene inkrimping van de Afghaanse economie. Het bruto binnenlands product van Afghanistan kromp met ongeveer 20-30% nadat de taliban aan de macht kwamen.

Bovendien had en heeft de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang voor vrouwen tot de arbeidsmarkt een impact op de Afghaanse economie. Tevens zijn tal van privé-initiatieven, geleid door en gericht tot vrouwen, gedwongen stopgezet.

Tezelfdertijd lijdt Afghanistan momenteel onder de gevolgen van de ergste droogte in 27 jaar. Dit heeft geleid tot de slechtste oogst in 35 jaar en een tekort dat wordt geschat op maximaal 3 miljoen ton tarwe. Om tekorten in de oogst te compenseren was er reeds een beleid om landbouwproducten in te voeren, zoals tarwe, maar dit wordt in gevaar gebracht door de liquiditeitsproblemen van de *de facto* Afghaanse overheid. Daarbij kwam ook nog eens de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel.

Resolutie 2651 werd in december 2021 aangenomen door de VN Veiligheidsraad, waardoor het sanctieregime werd aangepast en humanitaire bijstand, financiële transacties en de levering van goederen en diensten nodig voor deze bijstand werden vrijgesteld. In januari 2022 lanceerde de VN een oproep om 5 miljard dollar aan noodhulp. Eveneens in januari 2022 hebben de Verenigde Staten 308 miljoen dollar toegezegd. In februari 2022 verklaarde de regering van de Verenigde Staten dan weer van plan te zijn de helft van de 7 miljard dollar aan bevroren tegoeden in een hulpfonds te storten en de andere helft aan de families van de slachtoffers van de aanslagen van 11 september 2001 te geven.

Ook in februari 2022 besloten de Verenigde Staten om de sancties die hadden geleid tot de ineenstorting van de Afghaanse economie sinds de overname door de taliban te versoepelen. In maart 2022 ontving de Afghaanse centrale bank zo'n 32 miljoen dollar in contante hulp van de Verenigde Staten.

Het voorgaande neemt niet weg dat humanitaire organisaties worden geconfronteerd met tal van moeilijkheden en belemmeringen om de noodzakelijke humanitaire hulp te bieden. Ze kennen ernstige operationele uitdagingen door onzekere geldstromen als gevolg van terughoudendheid bij banken en een overmatige naleving van de internationale sancties tegen de taliban uit vrees om overtredingen tegen de sancties te begaan. Ook bedrijven krijgen om deze reden te maken met ernstige beperkingen in hun operationele capaciteit.

In juni 2022 werden de provincies Paktia en Khost getroffen door een aardbeving waarbij meer dan duizend doden vielen en meer dan zesduizend gewonden. Daarop vroegen de taliban om internationale bijstand.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is en de door de taliban aangestelde functionarissen ervaring missen in het bankwezen en financiële zaken, blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren.

Het is weliswaar zo dat de Verenigde Naties tussen 19 augustus en 31 december 2021 196 incidenten hebben gedocumenteerd die betrekking hadden op hun werkzaamheden, in de eerste plaats op hun personeel, waaronder 111 gevallen van intimidatie, 39 met criminaliteit verband houdende incidenten, 10 arrestaties en 30 incidenten waarbij gebouwen, kantoren en eigendommen van de Verenigde Naties werden geveiseerd. Het totaal is een aanzienlijke stijging ten opzichte van de 34 incidenten die in dezelfde periode in 2020 werden geregistreerd. Terzelfdertijd hebben de agentschappen van de Verenigde Naties hun operaties in het hele land voortgezet, waarbij alle belangrijke en enkele minder belangrijke routes werden gecontroleerd en ontruimd voor gebruik (UN Security Council, *The situation in Afghanistan and*

its implications for international peace and security, Report of the Secretary-General, A/76/667 – S/2022/64, p. 5).

In september 2021 en in februari 2022 herhaalden de *de-facto*-overheden hun belofte om de veiligheid van humanitair personeel en hun bewegingsvrijheid te garanderen.

In maart 2022 gaf UNOCHA aan dat door de drastische afname van het willekeurig geweld veel belemmeringen voor humanitair personeel wegvielen om te reizen naar moeilijk bereikbare gebieden in vergelijking met daarvoor. UNOCHA gaf evenwel ook aan te worden geconfronteerd met interferenties van lokale overheden in hun werkprocessen, bv. in de voedselbedeling. Er wordt gemeld dat in 57% van de districten humanitair personeel te maken kreeg met geweld of bedreigingen. In de periode van 1 januari 2022 tot 30 april 2022 rapporteerde UNOCHA een totaal van 134 incidenten van geweld tegen humanitair personeel, goederen en gebouwen, waarvan 70 werden gepleegd door gewapende criminele groeperingen en 57 door de taliban en 3 door ISKP. In latere maanden zijn er nog meldingen geweest van zulke incidenten (EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 178).

Hoewel deze incidenten van geweld tegen humanitair personeel zorgwekkend zijn en in het oog moeten worden gehouden, kan in deze stand van zaken niet worden gesteld dat humanitair personeel op een systematische wijze wordt geviséerd of op systematische wijze wordt verhinderd in het uitoefenen van zijn werkzaamheden.

In maart 2022 noteerde de Wereldbank dat doorlopende humanitaire bijstand had bijgedragen tot een zekere economische stabilisatie, met een licht verbeterde wisselkoers, een meer stabiele inflatie en een lichte stijging in tewerkstelling alsook in lonen. Niettemin zou het minstens nog tot 2031 duren voordat het Afghaanse BNP terugkeert tot het niveau van 2020. Volgens de Wereldbank vereist dit onder meer het versoepelen van beperkingen in de financiële sector, een groeiend politiek vertrouwen in de talibanregering, toegenomen investeringen in de privésector, meer mogelijkheden voor vrouwen om deel te nemen aan de economie en een stabiele veiligheidssituatie.

Na een zorgvuldige analyse van het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is.

Dit is een standpunt dat tevens wordt gevolgd door andere rechtscolleges in de Europese Unie (zie bv. Oberverwaltungsgericht Hamburg, 23 februari 2022 – 1 Bf 282/20.A), minstens is de Raad geen andersluidende rechtspraak bekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, waarbij wordt vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde informatie grotendeels dezelfde en in eenzelfde lijn ligt als waarop de bovenstaande analyse is gebaseerd, dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat in wezen slechts tot een tegengestelde conclusie komt op dit punt, kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Dit neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat personen zonder onderscheid raakt, met name zonder specifiek te worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de informatie uit het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Sinds het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban is er een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's alle met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige Afghan National Defense and Security Forces alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk zijn gericht tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen.

Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van *open combat* of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting.

Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Kapisa. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP